

MÙA THU ĐÁNG NHỚ

Có lẽ mùa thu năm nay là mùa thu đáng nhớ nhất trong đời Hưởng Đạo của tôi. Chưa bao giờ tôi thấy thời gian qua nhanh như thế. Mới ngày nào được “đọc ké” email từ các trưởng *cấp trên* bàn về khóa huấn luyện dành cho trưởng và tráng sinh, về chuyến Úc du của Trưởng Tiến Lộc, về đêm trình diễn của Nhạc sĩ Nguyễn đức Quang. Vậy mà nay, Việt Điều 6 đã kết thúc hơn hai tháng. Buổi tập hát và hướng dẫn trò chơi đã được tổ chức êm xuôi và “Tình ca Người Hát Rong II” đã diễn ra trong thành công rực rỡ.

Bao nhiêu là sự kiện, niềm vui và cả nỗi buồn trong tám, chín tuần phù du đó. Các trưởng đã ai về nhà nấy, trở lại với nếp sinh hoạt bận rộn thường nhật. Nhạc sĩ Nguyễn đức Quang đã yên vị ở Hoa Kỳ và Trưởng Tiến Lộc hẳn đang “quay cuồng” với kỳ trại dành cho những trẻ em tàn tật ở Việt Nam như dự định. Ngay từ trước Tết rất lâu, tôi đã chuẩn bị tinh thần để tham dự Khóa Huấn luyện sẽ mở tại Wagga Wagga vào dịp lễ Phục sinh năm nay. Địa danh Wagga Wagga không còn lạ lẫm nữa vì năm ngoái, cuộc họp mặt đầu tiên giữa các trưởng, phụ huynh và thân hữu HĐ Úc châu đã diễn ra tại đây. Đó là một nơi không xa lắm đối với NWS, hơi xa với Queensland nhưng “đường xa thì mặc đường xa...” và ngay đến trưởng Vũ Đức Tuynh ở tạm Adelaide còn không ngại thì ... ai mà không đi? Riêng đối với tôi và một số Trưởng mới gia nhập, đây là lần đầu tiên chúng tôi được dự một khóa huấn luyện mà từ khóa trưởng đến trại sinh đều là người Việt, nhất là có sự tham dự của Trưởng tiến Lộc, một Trưởng Hưởng Đạo Việt Nam kỳ cựu của phong trào Hưởng Đạo Việt Nam, điều vô cùng thú vị. Vì thế, chung tôi bảo nhau bằng mọi cách phải cố gắng thu xếp việc nhà, việc sở để đi Wagga Wagga cho kỳ được.

Không biết vì có nhiều HDS *lão thành, ham học* như tôi nên càng gần đến ngày đi trại, số học viên ghi danh tham dự càng gia tăng hay vì Wagga Wagga bắt nguồn từ tiếng thổ dân là “*Nhiều quạ quá, Nhiều quạ quá*” mà khóa học lại mang tên Việt Điều 6 nên đã thu hút được đàn chim Việt cùng rủ nhau chấp cánh bay về. Lên đường với sự háo hức, nên con đường từ Sydney đến Wagga Wagga lần này đối với tôi hình như ngắn hơn lần trước dù khoảng cách địa dư vẫn cố

định ở mức 400 km. Gặp nhau tay bắt mặt mừng, đóng tiền lãnh bằng tên xong, điểm danh đông đủ, mọi người xúm vào ăn trưa với thức ăn mang theo từ nhà. Đem theo chỉ một hoặc hai món mà hầu như ai cũng nếm được gần mười món khác nhau nhờ *bá nhờn bá bụng*.

Khóa học bắt đầu từ trưa thứ sáu 25-4 là ngày lễ Anzac day và chấm dứt trưa Chủ nhật 27-4. Vì trại kéo dài ba ngày nên ăn uống trở thành vấn đề nóng bỏng. May nhờ Trưởng Tâm, Trưởng Ngọc Anh của Sydney và Trưởng Thủy của Melbourne tình nguyện làm hỏa đầu quân nên các Trưởng huấn luyện viên và các trại sinh yên tâm học hỏi. Có điều lớp học thú vị quá nên đôi khi, ba bà Táo lại tạm rời nơi... mịt mù ngoài cửa sổ để đứng ngoài cửa theo dõi ké. Xin tặng trưởng tâm, Tr. Ngọc Anh và Tr. Thủy một băng reo thật lớn.

Nhờ sự tổ chức của Trưởng Nguyễn Văn Thuật và Trưởng Hồ Văn Chánh, dưới sự hướng dẫn linh động của khóa trưởng Nguyễn Văn Hà, khóa huấn luyện Việt Điều 6 đã diễn tiến với sự tham dự của gần 50 Trưởng, Tráng sinh của 3 tiểu bang New South Wales, Victoria, South Australia và kết thúc trong thành công mỹ mãn. Bên cạnh các đề tài nghiêm về lý thuyết như lịch sử phong trào, Văn hóa VN và Hưởng đạo sinh, Truyền thống, tập tục và những sinh hoạt đặc sắc của HĐVN v.v..., lửa trại và hướng dẫn trò chơi là môn học do Trưởng Tiến Lộc phụ trách vô cùng thú vị, hấp dẫn và được học viên hoan nghênh nhất. Tiếc là trong phần áp dụng ngay tối hôm ấy, do gió lớn nên phần đốt lửa đã không diễn ra theo dự định và ý muốn của ban lửa trại. Bù lại, đó là một

kinh nghiệm sống thật quý báu cho toàn thể học viên khóa Việt Điểu 6.

Tối thứ Bảy, “đêm cuối cùng buồn lắm anh ơi”, còn ngồi bên nhau mà đã nghĩ đến cuộc chia tay ngày mai. Vì thế, quán *cocktail* trước mua vui sau làm nghĩa của các Tráng sinh Sydney được ủng hộ nhiệt thành đến mức đêm đã về khuya mà mọi người còn chưa muốn ngủ, lại kéo nhau vào... nhà bếp, không phải để lục cơm nguội mà để cùng đàn hát đến một, hai giờ sáng.

Trong không khí vui chơi tưng bừng đó, có hai Trưởng (Trưởng Minh và Trưởng Vân ở Melbourne) đã lặng lẽ vượt đường xa về lại chốn cũ cho kịp buổi sinh hoạt ngày mai với đoàn sinh. Lại xin tặng cho Trưởng Minh và Trưởng Vân một băng reo thật dài và thật lớn. Ba ngày trôi qua nhanh như chớp. “*Gặp nhau đây rồi chia tay, ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây*”. Sau buổi cơm trưa, mọi người xúm lại tổng vệ sinh đất trại rồi hát bài chia tay trong lưu luyến, hẹn gặp lại đông đủ ở Wagga Wagga năm sau để cùng ôn lại những kỷ niệm êm đềm của Việt Điểu 6.

Về đến Sydney, vừa trở lại sinh hoạt với đoàn sinh được vài tuần, HĐVN Sydney lại tổ chức tiếp buổi Hướng dẫn Sinh hoạt Tập thể và Trò chơi dành cho các giáo viên và những anh chị thích sinh hoạt đoàn thể, địa điểm là Trường Tiểu học Cabramatta. Chiều Chủ nhật 25.5 trời bỗng trở lạnh, gió lớn, thỉnh thoảng lại có mưa khiến ban tổ chức phập phồng lo sợ. Không ngờ số người tham dự đông hơn cả dự kiến ban đầu.

Đề tài hấp dẫn đã đành, nhưng *tên tuổi* người phụ trách còn hấp dẫn hơn. Đó là hai nhân vật đã nổi danh trong phong trào Hướng đạo nói riêng và trong lãnh vực sinh hoạt tập thể nói chung: Trưởng Tiến Lộc, vốn là một Linh Mục và Trưởng Nguyễn đức Quang, một nhạc sĩ kiêm ca sĩ du ca nổi tiếng của Việt Nam. Ngoài ra còn có Frère Phạm Quang Hồng ở Bankstown, với tài ảo thuật thần kỳ và cách nói chuyện *tếu mà không tếu* khiến những ai từng tham dự đều phục lẫn và cười nghiêng ngửa.

Vì vậy, hội trường Trường Tiểu học Cabramatta hầu như đông kín, giấy in bài ca, trò chơi phát ra không đủ. Hết trong *nhà* lại kéo ra sân, màu áo HĐ hòa lẫn với màu sắc rực rỡ của áo len, khăn quàng vì Sydney

đã chớm vào đông. Tiếng hát, tiếng cười vang động cả một góc trường, mọi người có dịp sống lại thời tuổi trẻ nhiệt thành, sôi nổi, được nghe lại, hát lại những bài hát hào hùng, kêu gọi dấn bước lên đường mà đối với vài người, đây là lần đầu tiên sau 28 năm mới được hát lại.

Bài *Việt Nam Quê hương Ngạo Nghễ* mỗi lần nghe là một lần thấy lòng xúc động, muốn vỗ tay thật to, muốn hát thật lớn, muốn ngồi sát lại bạn bè, muốn gần nhau hơn nữa, nhất là khi hát chung với tác giả. Cảm động nhất, trong số những anh chị tham dự chiều hôm ấy, có người đã đến từ Wollongong, từ Canberra và bên cạnh các thanh niên nam nữ còn có bóng dáng các vị trưởng niên. Mới hay sức thu hút của sinh hoạt tập thể không bao giờ tàn lụi.

Tuần sau, lại đến phần trình diễn *Tình ca Người Hát Rong II* của Nhạc sĩ Nguyễn đức Quang. Năm ngoái, khi nghe Trưởng Thuật phác họa chương trình với dự kiến sẽ thuê một hội trường có sức chứa khoảng 1000 chỗ ngồi, chúng tôi đã *lạnh mình* vì không nghĩ một đêm ca nhạc *suông* (nghĩa là không kèm ăn uống) có thể thu hút được một số lượng khán giả đông đảo đến vậy. Không ngờ hội trường Bankstown Town Hall đêm 31.5 lại vừa kín. Đây là lần thứ nhì Nhạc sĩ Nguyễn đức Quang ôm đàn đến Úc cùng hát và hát cho khán giả Sydney, Adelaide và lần thứ nhất cho khán giả Brisbane nghe. Kết quả tài chánh cho thấy chàng nghệ sĩ du ca này dù đã bước sang tuổi lục tuần vẫn dư sức lôi cuốn được sự thưởng ngoạn của quần chúng.

Bây giờ là gần cuối tháng Sáu. Nhịp sống bình thường đã trở về với mọi người. Úc châu đang vào đông với những cơn gió lạnh và bầu trời xám xịt nhưng ánh lửa trại của Khóa Huấn luyện Việt điểu 6 và ánh lửa trại trên sân khấu đêm Nguyễn đức Quang vẫn mãi bập bùng, sưởi ấm tấm lòng của những người đang đi trên con đường BP đã vạch ra.

Kim Anh và Tâm

(tháng 6, 2003,

Liên Đoàn Văn Lang, Sydney, Úc Châu)